

JAK SE NENAPÁLIT

s korkem

Korkové podlahy zůstávají tak trochu ve stínu ostatních přírodních materiálů, především dřeva. Zatímco dřevo lidé vnímají jako estetický a přirozený základ interiéru, korku nepřijde na chuť každý. Někomu vadí sklon k šisování, někomu vzhled. Korková podlaha však má téměř ideální vlastnosti. Je pružná, teplá, vzhledově příjemná, šetří klouby, dobře seudržuje a dlouho vydrží. Kdo má s kvalitní korkovou podlahou zkušenosti, obvykle na ni nedá dopustit. Důraz ale musíme dát na slovo "kvalitní". Důležitý je také výběr typu vhodného pro dané prostředí.

Sortiment korkových podlah na našem trhu se v poslední době rozšířil o některé novinky. Kromě masivních a sendvičových korkových dlaždic se prodávají také plovoucí korkové podlahy s klikovým zámkem a barevný korek ColorCork, který vzhledem připomíná keramickou dlažbu. Korkové dlaždice mohou být bez povrchové úpravy, připravené k lakování nebo olejování po pokládce, předlakované, nebo opatřené PVC fólií. Právě povrchová úprava rozhoduje o tom, jakou zátěž korková podlaha snese. Olejovaný korek se uplatní především v šatnách, ložnicích, dětských pokojích. Lakovaný povrch vytvoří na podlaze ochrannou pokličku bránící pronikání špíny a vody do korku, proto se tyto podlahy hodí do obytných prostor, kuchyní, kanceláří, koupelen, saun, odpočinkových místností apod. Dlaždice s PVC fólií jsou nejodolnější, používají se i v komerčních, veřejných objektech, obchodech, vydrží i zkoušku psími drápy. (Psi a kočky na hladkém povrchu instinktivně vystrkují drápy a choulostivější podlahu snadno poškrábou. V této souvislosti stojí za zmínku ještě jedna výhoda korku:tlumí hluk.)

Pozor na záměnu

Stále se vyskytují obchodníci, kteří nabízejí na podlahy obkladový korek. Lákadlem je samozřejmě nižší cena, ale taková podlaha nic nevydrží a investice je brzy ztracená. Jak poznat kvalitní podlahový korek? Hlavním ukazatelem je specifická hmotnost, hutnost dlaždic, která se má pohybovat nad 420 kg/m³, nejlépe nad 480 kg/m³. Čím vyšší hodnota, tím větší zatížení podlaha snese. V prodejnách se obvykle vystavuje obkladový korek vedle podlahového, a to je příležitost porovnat váhu, hmotu dlaždic, vzhled. Když dlaždici potězkáte, zkusíte ji zmáčknout, cítíte, kolik má korku ve hmotě, jestli není řídká, lehká. Na spodní straně dlaždice je vidět, z čeho se materiál skládá, zda jde o drt' z pěkného korkového jádra. Vyplatí se také zkontrolovat pravoúhlost, podívat se na hrany. Cena nemusí být vždy v souladu s kvalitou, ale podezřelé jsou ceny pod 200 Kč. Kvalitní sendvičové dlaždice stojí od 294 Kč výše. Záleží i na dekoru - mezi nejdražší patří parketové vzory, dlaždice s drcenými vzory jsou levnější (vyrábějí se z korkových granulí). Čím větší segment přírodního korku dlaždice obsahují, tím jsou dražší.

Nejrozšířenějším typem jsou sendvičové dlaždice s tloušťkou 3,2 až 8 mm, které mají na vrchní straně dekorační vrstvu korku cca 1,2 mm. Pokládají se celoplošným lepením, stejně jako masivní dlaždice (ty mívají tloušťku 4 až 8 mm a jde o homogenní, v celé hmotě stejný materiál). Zručný člověk položení zvládne, chce to ale čas a také dodržení některých podmínek: pevný, suchý a rovný podklad, použití vhodného lepidla. Jistější bývá odborná pokládka, od vyrovnání podkladu až po olištování. Kladeči mají víc zkušeností, poradí si s problémovými místy kolem schodů, prahů apod. Jednodušší je položit plovoucí podlahu s klikovým zámkem. Lamely mají vespod vyrovnávací korkovou podložku, takže se nemusí podkládat např. mirelonem a stačí jen izolační fólie proti vlhkosti. Při skládání lamel se používají stahováky, ale pracujte opatrně, aby se korek na hranách nepoškodil.

Povrchová úprava-lakováním

Po položení se povrchově neupravené dlaždice nejprve lehce přebrousí. Sendvičové jen ručně, velmi jemně, aby se neobrousila slabá dekorační vrstva. Může se stát, že některá dlaždice hrankou vystupuje a strojní bruska by ji strhla až na podklad. Na první pohled takové poškození není znát, vystoupí až po nalakování a už se s tím nedá nic dělat. Na masivní dlaždice lze použít brusku a zbrousit povrch do dokonalé roviny. Po přebroušení se vytře prach, povrch se penetruje první vrstvou laku a znovu lehce přebrousí. Tento postup se čtyřikrát opakuje, až je povrch zaklopen 400 g laku na metr čtvereční. Mezbroušení zamezí tomu, aby se vytvořila tzv. pomerančová kůra - hrbolatý povrch, který vzniká proto, že vodní laky nabobtnávají zrníčka korku. Lak schne půl dne až den, jednotlivé vrstvy se tedy většinou nanášejí ráno a večer, aby měly čas vyžrát. K nanášení se používá váleček. Metoda přímého rozlití laku na podlahu a rozetření se nedoporučuje. Trh nabízí spoustu univerzálních laků na dřevo a korek. O něco dražší jsou speciální pružné laky na korek, například značky Loba (lak LMS 1 a LMS 2). Vydrží ale déle a podlahu stačí renovovat po delším čase než povrch ošetřený univerzálním lakem. Počáteční větší investice tak přináší úsporu v budoucnu. Nejoblíbenější jsou u nás polomatné laky - nejsou na nich tak znát nečistoty jako na lesklých lacích, lépe se udržují.

Ochrana

spár

Dlaždice předlakované z výroby nebo plovoucí korkové podlahy se také po položení lakují, aby na nich byla dostatečná ochranná vrstva a aby se zakryly spáry mezi jednotlivými prvky. Právě spáry představují slabé místo, kudy se do podlahy mohou dostat nečistoty. Proto je jejich přelakování vhodnou prevencí a zárukou toho, že podlahu nebude dlouhou dobu vyžadovat renovaci. U celoplošně lepených dlaždic se tak vytvoří stoprocentní ochrana, plovoucí podlahy však zůstanou otevřené podél stěn a musíme počítat s tím, že tudy může zatéct voda. Když vyteče myčka nebo pračka či je byt vyplavený, podlahu to zničí. Přednedávnm se začalo i s lakováním korkových dlaždic s PVC fólií. Firma Likor dováží lak, který se používá k finální úpravě při výrobě těchto dlaždic. Po položení se nanese dvě vrstvy laku a vznikne monolitní povrch s uzavřenými spárami. Jakýkoliv průnik vody je vyloučen, byť by na podlaze stála několik hodin. Dlaždice mají sice impregnované hrany, ale bez přelakování by se do nich voda mohla dostat. Pro barevný korek ColorCork je vyvinutý speciální systém pokládky a povrchové úpravy. Podklad tvoří pevná nivelační stěrka, dlaždice se lepí disperzním lepidlem LMS 100 a lakují dvousložkovým lakem LMS 2. Dokonalá ochranná vrstva je nezbytná, protože brání barevný film na korku před poškozením. (Dlaždice nejsou probarvené v celé tloušťce.)

Olej

Pokud zvolíte sametový olejovaný povrch, lze použít kterýkoliv z moderních přípravků určených na dřevo. Podlahu se lehce přebrousí a první vrstva oleje se nanáší špachtlí, která olej zatlačí do pórů. Přebytečný olej stíráme hadrem, aby se netvořily mapy. Olej schne déle než lak, jeden až dva dny. Jeho malé molekuly pronikají do pórů korku a pomalu oxidují, zatímco velké molekuly laku zůstávají na povrchu a na vzduchu zasychají, takže lak je pochozí za dvě hodiny. Když podlahu po prvním olejování už není na dotek mokrá, lehce se přebrousí a válečkem se nanese druhá vrstva.

Údržba

Životnost korkové podlahy přímo souvisí s její údržbou. Výjimkou nejsou funkční podlahy sloužící díky dobré údržbě už třetí generaci. Podstatné je nedopustit, aby se opotřebovala laková vrstva a nečistota se dostala do hmoty korku. Po pár letech proto kontrolujeme, jestli není třeba nový lak. Praktické zkušenosti ukazují, že na frekventovaných místech, např. kolem kuchyňské linky, je renovace nutná asi po pěti letech. Z podlahy se saponátem nebo speciálním odstraňovačem starých polišů odstraní vrstva poliše a mastnoty, vytře se čistou vodou, lehce přebrousí a přelakuje. Je-li špína už zašlapaná do masivu, vymyje se kartáčkem a saponátem, lokálně přelakuje, poté se celá podlahu přebrousí a opatří jedním nebo dvěma nátěry laku. Opravované místo však bude znát, proto

je lepší prevence. Běžná údržba lakované korkové podlahy není náročná, stačí ji podle potřeby smést, vytřít čistou vodou. Nevhodné jsou detergenty určené např. na mytí nádobí a drastické prostředky na bázi chlóru, které lak naleptávají. Místo nich poslouží speciální čističe a poliše na korek - laku neublíží a navíc vytvoří další ochranný film. U olejovaných podlah zůstává otevřený povrch a nečistoty mohou snáze proniknout do pórů korku, pravidelná údržba je proto nezbytná. Podlaha se lehce vytírá vlhkým hadrem, smetá, jednou týdně ošetřuje polišem, jednou za rok se doolejuje. Výhodou je možnost lokálního ošetření. Zašlapané místo se vydrhne kartáčkem a čističem, vymyje a naolejuje.

V přírodním trendu

Říká se, že každá podlaha má svou klientelu, a platí to i o korku. Rostoucí obliba přírodních materiálů jej zase posunuje mezi moderní podlahoviny. Například německý trh zaznamenává v současné době nebývalou poptávku po plovoucích korkových podlahách, které jsou tišší a teplejší než dřevěné (o laminátových nemluvě). Dá se předpokládat, že i u nás se tento trend v menší míře projeví. Korku dávají přednost i lidé, kteří oceňují výhody celoplošně lepené podlahy, chtějí přírodní materiál s jeho klady i zápory. U přírodních materiálů se musíme smířit s tím, že mají specifické vlastnosti. Dřevo je citlivé na vlhkost, korek má zase tendenci blednout na místech nezakrytých nábytkem. Znatelnější je to na nebarveném korku, u Colorcorku, zejména na světlejších odstínech, se šisování tolik neprojeví. Dobrý prodejce by vás měl na výhody i nevýhody materiálu upozornit a je jen na vás, jak se rozhodnete.